

USNESENÍ

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Richarda Tomana a soudkyň JUDr. Renáty Zimové a JUDr. Lady Závaškové v exekuční věci

oprávněného : **Dopravní podnik hl.m. Prahy, akciová společnost, IČO 00005886**
sídlem Sokolovská 217/42, Praha 9
zastoupený advokátem JUDr. Tomášem Sokolem
sídlem Sokolská 1788/60, Praha 2

proti

povinné : **Iveta P.**, narozená xxx
bytem xxx
zastoupená advokátkou JUDr. Kristýnou Dolejšovou Kabelovou, Ph.D
sídlem Ke Stírce 490/57, Praha 8

pro 800 Kč s příslušenstvím

k odvolání povinné proti usnesení soudního exekutora Exekutorského úřadu Praha 5 JUDr. Juraje Podkonického, Ph.D. ze dne 19. ledna 2022, č.j. 067 EX 267919/10-55

takto:

- I. Usnesení soudního exekutora se ve výroku o nákladech exekuce IV. **m ě n í** tak, že náhrada za doručení písemností ve výši 121,00 Kč soudnímu exekutorovi nenáleží.
- II. Žádný účastník nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením jmenovaný exekutor rozhodl, že se povinná ohledně pohledávky oprávněného vymáhané podle vykonatelného exekučního titulu rozsudku č.j. 24C 385/2006, který vydal Obvodní soud pro Prahu 6 dne 30.3.2006 a který se stal pravomocným dne 25.4.2006 a vykonatelným dne 29.04.2006, osvobozuje od placení veškerých dalších nároků přesahujících zaplacenou jistinu, které nebyly uspokojeny ke dni právní moci usnesení (I.), exekuci vedenou na základě usnesení, které vydal Obvodní soud pro Prahu 6, č.j. 42EXE 5071/2010-3, ze dne 17.8.2010, částečně zastavil v rozsahu, ve kterém byl povinný od placení pohledávky oprávněného osvobozen výrokem I. usnesení (II.), rozhodl, že se náklady exekuce zaplacené povinným podle bodu 25., odst. 1, čl. IV., zák. č. 286/2021 Sb., určují částkou 907,50 Kč včetně DPH (III.), že soudnímu exekutorovi náleží na náhradě za doručení písemností částka ve výši 121,00 Kč včetně DPH, když ta byla povinnou uhrazena (IV.) a rozhodl, že žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení o osvobození povinné od placení zbytku dluhu a o částečném zastavení exekuce (V.).
2. Takto jmenovaný exekutor rozhodl s odkazem na Čl. IV. bodu 25. odst. 1 pod bod. 1. zák. č. 286/2021 Sb., kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Rejentová.

(exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony (dále jen „ML“), podle kterého exekutor i bez souhlasu oprávněného a bez návrhu zastaví řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, ve kterých je povinným fyzická osoba a oprávněným je tzv. „veřejnoprávní oprávněný“, pokud povinný uhradí do tří měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona nezaplacenou nebo jinak nezaniklou jistinu vymáhanou v exekučním řízení a na nákladech exekuce částku 750 Kč zvýšenou o daň z přidané hodnoty, je-li exekutor plátcem daně z přidané hodnoty. Dále odkázal na ust. § 15 vyhl. č. 330/2001 Sb., podle kterého náleží exekutorovi vedle odměny a hotových výdajů rovněž náhrada za doručení písemnosti v paušální výši 50 Kč za doručení jedné písemnosti. Doručuje-li se téže osobě více písemností zároveň, paušální částka se nezvyšuje. Neuvedl, o doručení jaké písemnosti se jednalo, a pokud jde o náklady vzniklé a vymožené před splněním podmínek ML, nerozhodoval o nich s tím, že o nich bylo pravomocně rozhodnuto v příkazu k úhradě nákladů exekuce.

3. Usnesení v jeho výroku IV. napadla včasným a přípustným odvoláním povinná. Předně namítla, že rozhodnutí nespécifikuje, jakých konkrétních listin se doručování mělo týkat, podle obsahu spisu do roku 2012 tyto osobně doručováno pouze zástupci oprávněné, přitom ostatním subjektům bylo doručováno do datových schránek nebo poštou. Postup exekutora má za účelový. Dále poukázala na skutečnost, že jmenovaný exekutor vede proti povinné dalších šestnáct exekučních řízení pro stejného oprávněného, kde pro doručování volil stejný postup. Při srovnání dat doručování zjevně v jeden kalendářní den doručoval osobně zástupci oprávněného minimálně 2 až 3 písemnosti a v každém exekučním řízení požaduje náhradu za jejich doručení zvlášť. Doručování nemá povinná za prokázané, když v dokumentech označených za doručky jsou podpisy vloženy elektronicky, i podle závěrů soudního znalce jsou doručky jednoznačně elektronickými soubory, které nevznikly skenováním listinné předlohy. I nebýt uvedeného, nejde o náklady účelně vynaložené, když k osobnímu doručování nebyl žádný důvod, již proto, že zástupce oprávněné je advokátem, kterému mělo být doručováno přednostně do datové schránky, případně prostřednictvím doručujícího orgánu jako u ostatních subjektů řízení. V projednávané věci platí uvedené o to více, že je vymáhána bagatelní pohledávka. Navrhla změnu napadeného výroku usnesení tak, že náhrada za doručení písemností exekutorovi nenáleží a je povinen ji vrátit povinné.
4. Soudní exekutor k odvolání poukázal na § 15 vyhl. č. 330/2001 Sb., podle kterého náleží exekutorovi vedle odměny a hotových výdajů rovněž náhrada za doručení písemnosti v paušální výši 50 Kč za doručení jedné písemnosti, i na odbornou literaturu: *„Částka 750 Kč výslovně zahrnuje podle odstavce 2 bodu 25. jen dvě složky nákladů exekuce – odměnu a hotové výdaje (a v rámci nich i cestovní výdaje). Nezahrnuje ale další dva nákladové nároky exekutora - náhradu za ztrátu času při exekuci a náhradu za doručení písemností. Pokud v průběhu exekuce vznikl soudnímu exekutorovi na takové náklady nárok a nebyl před 28.10.2021 uspokojen z vymoženého plnění, není v rozporu s uvedenou úpravou, pokud tyto náklady bude soudní exekutor požadovat. Musí však být vyčísleny buď v PÚNE nebo v usnesení o osvobození od placení dluhu, aby povinný mohl vůči jejich výši uplatnit obranu. Vydání usnesení o osvobození od placení dluhu však nelze podmiňovat jejich zaplacením, protože ustanovení odstavce 1 bodu 25. počítá jen s tím, že bude zaplacená jistina a částka 750 Kč (+DPH).“* (KASÍKOVÁ, Martina. Přechodná ustanovení k novele OSŘ a EŘ č. 286/2021 Sb.. Výběr literatury, 2021, č. 2). Ve skutkově totožné věci, Městský soud v Praze jako soud odvolací usnesení soudního exekutora potvrdil v rámci usnesení č. j. 91 Co 8/2022- 71 ze dne 17. 1. 2022. V tomto usnesení odvolací soud uvedl: *„Právní úpravu veřejnoprávního milostivého léta lze částečně vnímat jako speciální úpravu nákladů exekuce v části odměny a hotových výdajů. Je však zřejmé, že na další nároky exekutora stran nákladů exekuce tato úprava nedopadá. Částka 750 Kč se považuje za paušální výši nákladů exekuce zahrnující odměnu exekutora i jeho hotové výdaje. Nelze*

ovšem odhlédnout od toho, že podle § 87 odst. 1 ex. řádu se náklady exekuce skládají z odměny exekutora, náhrady paušálně určených či účelně vynaložených hotových výdajů, náhrady za ztrátu času při exekuci, náhrady za doručení písemností, odměny a náhrady nákladů správce závodu, a je-li exekutor nebo správce závodu plátcem daně z přidané hodnoty, je nákladem exekuce rovněž příslušná daň z přidané hodnoty podle zvláštního právního předpisu. Jestliže se částka 750 Kč skládá pouze z odměny a náhrady hotových výdajů, má vedle toho exekutor nepochybně právo i na náhradu v exekučním řízení prokazatelně vzniklých náhrad za ztrátu času při exekuci a za doručení písemností.“. Pokud jde o výtky k doručenkám, namítl, že jde o průkazy o doručení písemností ve smyslu ust. § 50f odst. 5 o.s.ř. a náhrada náleží za doručení, nikoli za doručenky, advokátům byly datové schránky ze zákona zřízeny s účinností od 1.7.2012. V rozhodnutí náhradu řádně vyčíslil a nárok prokazatelně vyplývá z obsahu spisu. Navrhl potvrzení napadeného výroku usnesení.

5. Odvolací soud z titulu podaného odvolání přezkoumal napadený výrok usnesení soudního exekutora včetně řízení, které předcházelo jeho vydání (§ 212 a § 212a o.s.ř.), a odvolání nemá za důvodné.
6. Podle § 52 odst. 1 zákona č. 120/2001 Sb., exekuční řád (dále jen „e. ř.“), nestanoví-li tento zákon jinak, použijí se pro exekuční řízení přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu.
7. Podle Čl. IV bodu 25. odst. 1 bod 1 zák. č. 286/2021 Sb. řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, ve kterých je povinným fyzická osoba a oprávněným je mimo jiné právnická osoba, v níž má stát nebo územní samosprávný celek sám nebo s jinými územními samosprávnými celky většinou majetkovou účast, a to i prostřednictvím jiné právnické osoby (dále jen "veřejnoprávní oprávnění") exekutor i bez souhlasu oprávněného a bez návrhu exekuci zastaví, pokud uhradí povinný do tří měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona nezaplacenou nebo jinak nezaniklou jistinu vymáhanou v exekučním řízení a na nákladech exekuce částku 750 Kč zvýšenou o daň z přidané hodnoty, je-li exekutor plátcem daně z přidané hodnoty. Dle bodu 2. částka 750 Kč se považuje za paušální výši nákladů exekuce zahrnující odměnu exekutora i jeho hotové výdaje. Dle bodu 3. po zaplacení jistiny vymáhané v exekučním řízení a nákladů exekuce ve výši 750 Kč zvýšených o daň z přidané hodnoty, je-li exekutor plátcem daně z přidané hodnoty, vydá exekutor rozhodnutí, jímž povinného, který je fyzickou osobou, osvobodí od placení veškerých dalších vymáhaných pohledávek přesahujících zaplacenou jistinu v exekučním řízení v rozsahu, v němž nebyly dosud uspokojeny, a povinným zaplacenou jistinu vyplatí oprávněnému, dalšímu oprávněnému, věřiteli ze zástavního práva anebo přihlášenému věřiteli podle toho, čí jistinu povinný zaplatil. S rozhodnutím o osvobození od placení spojí exekutor i bez návrhu rozhodnutí o zastavení exekuce v rozsahu zaplacených anebo zaniklých pohledávek, ledaže jsou do exekuce přihlášeny další pohledávky, které postupem podle tohoto odstavce nebo jinak nezanikly a exekuce tak k jejich vymožení trvá.
8. Částka 750 Kč dle bodu 2. citovaného ustanovení se považuje za paušální výši nákladů exekuce zahrnující odměnu exekutora i jeho hotové výdaje. Uvedená zákonná dikce vyjadřuje podmínky, jež musí povinná splnit, aby mohla být ve zbývajícím rozsahu od placení v exekuci vymáhané částky osvobozena, tj. jednak úhradu jistiny a jednak úhradu paušální částky nákladů exekuce ve výši 750 Kč, resp. spolu s DPH 907,50 Kč. Povinnost k úhradě dalších nákladů exekuce z této právní úpravy nevyplývá, naopak je jasně vyjádřena paušální částka 750 Kč jako celkové náklady exekuce, jež musí povinná zaplatit, aby dosáhla zákonem předvídaného osvobození od placení vymáhaných pohledávek ve zbývajícím rozsahu. Výklad tohoto ustanovení ve vztahu k podmínce úhrady nákladů exekuce předestřený soudním exekutorem je extrémně formalistický, založený jen na formálním

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Rejentová.

členění nákladů exekuce, pomíjející účel této **speciální zákonné úpravy dočasného charakteru**, jejímž smyslem je motivovat povinné k bezodkladnému splnění jistiny vymáhané pohledávky při využití benefitu snížení vymáhané částky, a to i omezením povinnosti k náhradě nákladů exekuce jen do výše zákonem stanovené paušální náhrady. Cílem právní úpravy ML bylo široké zproštění exekucí dlužníků veřejnoprávních subjektů, přičemž ve vztahu k nákladům exekuce ML s ohledem na tento cíl zavádí paušalizované náklady dosud prováděné exekuce tak, aby byly limitovány dopady na dlužníka.

9. Podle § 87 odst. 1 ex. ř. je náhrada za doručení písemností nákladem exekuce, a pokud soudní exekutor doručuje písemnost v exekučním řízení sám, náleží mu v souladu s § 15 odst. 1, 2 vyhl. č. 330/2001 Sb., náhrada za doručení písemností, sestávající z náhrady hotových výdajů účelně vynaložených na doručení písemností a z paušální částky ve výši 50 Kč za doručení jedné písemnosti. Náhrada za doručení písemností tedy patří ve smyslu § 87 odst. 1 ex. ř. k nákladům exekuce stejně jako odměna exekutora a náhrada paušálně určených či účelně vynaložených hotových výdajů. Ve skutečnosti se však svým charakterem jedná též o odměnu a náhradu hotových výdajů, byť spojených jen s doručováním písemností, které provedl sám soudní exekutor. Rovněž z odborné literatury se podává, že *náhradu tvoří paušální odměna 50 Kč za jednu úspěšně doručenou zásilku a hotové výdaje účelně vynaložené při doručení písemnosti* (Exekuční řád, Komentář, Kasíková, Kučera, Plášil, Šimka, Jirmanová, Hubáček, 3. vydání. C.H.BECK, 2007, str. 495). Formální členění nákladů exekuce na jednotlivé složky v § 87 odst. 1 ex. ř. a jemu odpovídající vyhl. č. 330/2001 Sb. nemění nic na výše uvedeném charakteru náhrady ze doručení písemností, patřící k odměně a hotovým výdajům soudního exekutora v širším smyslu, z nichž zjevně vychází i čl. IV bod 25. odst. 2 zákona č. 286/2021 Sb.
10. Na základě uvedených závěrů odvolací soud napadený výrok usnesení soudního exekutora za použití § 221a o.s.ř. ve spojení s § 52 odst. 1 ex.ř. změnil, aniž by se zabýval podrobnou a v základu správnou další argumentací povinné, zejména ohledně úplné absence specifikace požadované náhrady. O vrácení sporné částky povinné odvolací soud nerozhodoval, neboť to nebylo předmětem rozhodnutí soudního exekutora, nehledě na to, že v poměrech samotného exekučního řízení je uvedení v předešlý stav vyloučeno (§ 57 ex. ř.) a vrácení již zaplacených částek upravuje § 271 o. s. ř. jen ve vztahu k nákladům exekuce vymoženým ve prospěch oprávněného.
11. O nákladech odvolacího řízení bylo rozhodnuto podle § 142 odst. 2 ve spojení s § 224 odst. 1 o. s. ř. a § 52 odst. 1 ex. ř. za situace, kdy nelze hovořit o plném úspěchu oprávněné či povinné v této fázi řízení.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné.

Praha 23. února 2022

Mgr. Richard Toman v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Rejentová.